

ת"פ 14993/01/14 - אליאס תומא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

24 מרץ 2014

ת"פ 14993-01-14 מדינת ישראל נ' תומא

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל

החלטה

1. מונחת לפניי בקשתו של הנאשם לבטל את כתב האישום שהוגש נגדו ביום 08.01.14, בנימוק של "הגנה מן הצדק".

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של הצתה, לפי סעיף 448 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. כתב האישום מפרט שני אירועים שונים בהם היה הנאשם מעורב, לכאורה. באירוע הראשון, מיום 27.11.13, נטען כי לאחר שהתפתחה קטטה בשכונה בה מתגורר הנאשם, הצית הנאשם, יחד עם אחרים, את דלת הכניסה בבית משפחת אבו לאשין, וזאת בזמן ששניים מילדי המשפחה שהו בבית. במקביל להצתת הדלת, ירה אחד האחרים מספר כדורים לעבר הדלת.

באירוע השני, מיום 28.12.13, נטען כי הנאשם הצית משאית שחנתה בשכונה, וזאת לבקשתו של אחר.

3. הנאשם טוען כי רשויות האכיפה במקרה דנן נקטו באכיפה בררנית, וזאת משום שבחרו להגיש כתב אישום נגדו ולהימנע מהגשת כתבי אישום נגד שני מעורבים אחרים, אשר חלקם בביצוע העבירות עולה על חלקו של הנאשם, לטענתו.

הנאשם הפנה בטיעונו לחומר החקירה בתיק, וטען כי המאשימה לא עשתה די על מנת להעמיד את החשודים הנוספים לדין.

4. המאשימה סבורה כי יש לדחות את טענותיו של הנאשם, בנמקה כי הוא אינו מצביע על "התנהגות בלתי נסבלת" מצד הרשויות, או כזו שיש בה משום רדיפה, דיכוי או התעמרות בו, וזאת כפי שנדרש על מנת לבסס טענה של "הגנה מן הצדק".

במישור המהותי, גם המאשימה מפנה לחומר הראיות, כאשר לגרסתה קיימות די ראיות להגשת כתב אישום נגד הנאשם, בעוד שביחס לשותפים הנוטענים המצב הראייתי שונה.

5. **לאחר עיון, התרשמתי כי לא ניתן להכריע בטענותיו של הנאשם בשלב מקדמי, שכן יש מקום לעיין בראיות התביעה לשם כך, לרבות בתיקי החקירה הנוגעים למעורבים האחרים ככל שישנם.**

6. בתמצית אעיר, ומבלי לקבוע מסמרות, כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בתוך כך, ההכרעה בשאלה אם העמדתם לדין של חלק מן המעורבים בביצוע עבירה הינה בבחינת אכיפה חלקית מותרת או שמא בבחינת אכיפה בררנית פסולה, תהא לרוב תלויה בבירור השאלה אם הרשות הבחינה בין המעורבים על יסוד שיקולים ענייניים או שמא פעלה לשם השגת מטרה פסולה או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ ואח'**, פ"ד נט(6) 776). כאשר האבחנה בין המעורבים נעוצה בטיבו השונה של חומר הראיות כנגד כל אחד מן המעורבים, כפי שנטען על-ידי המאשימה במקרה דנן, הרי שבמישור העקרוני אין לראות בהעמדה לדין של חלקם משום אכיפה בררנית פסולה.

7. לסיכום, רואה להותיר ההכרעה בטענותיו של הנאשם לשלב הכרעת הדין.

8. אני קובע את התיק לדיון במעמד הצדדים ליום 27.03.14 שעה 09:00. המזכירות תזמן.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.